

¿Qué le molesta a los mefarshim?

Rashi

21 ותלך לדרש. לבית מדרשו של שם (תרגום יונתן) [ועבר] (ב"ר שם): לדרש את ה'. שיגיד לה מה תהא בסופה: 23 ויאמר ה' לה. על ידי שליח, לשם נאמר ברוח הקדש והוא אמר לה (ב"ר שם ז):

Rambán

ותלך לדרוש את ה'. לשון רש"י, להגיד מה יהא בסופה. ולא מצאתי דרישה אצל ה' רק להתפלל, כטעם דרשתי את ה' וענני (תהלים לד ה), דרשוני וחיו (עמוס ה ד), חי אני אם אדרש לכם (יחזקאל כ ג):

Rashi

32 הנה אנכי הולך למות: אמר עשו, מה טיבה של עבודה זו, אמר לו כמה אזהרות וענשין ומיתות תלוין בה, כמותה ששנינו, אלו הן שבמיתה, שתוי יין ופרועי ראש (סנהדרין כב ע"ב). אמר, אני הולך למות על ידה, אם כן מה חפץ לי בה:

Ibn-Ezra

35 ויבז עשו - גם זאת הבכורה בעבור שראה שאין לאביו עושר. ורבים יתמהו כי עזב לו אברהם ממון רב וכאילו לא ראו בימיהם עשיר גדול בנעוריו ובא לידי עוני בזקוניו?! והעד שהיה יצחק אביו אוהב את עשו בעבור צרכו. ואילו היה הלחם רב בבית אביו והוא נכבד בעיניו, לא מכר בכורתו בעבור נזיד! ואם היה אביו אוכל בכל יום מטעמים, מה טעם אמר: הביאה לי ציד?! ולמה לא היה ליעקב בגדים חמודות?! ולמה לא נתנה לו אמו כסף וזהב בדרך שהוא אומר: ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש?! ולמה לא שלחה אליו הון והיא אוהבת אותו, כי הוצרך לשמור הצאן?! והפסוק שאמר: ויגדל האיש קודם זקנותו. ועורי לב יחשבו, כי העושר מעלה לצדיקים והנה אליהו יוכיח. ועוד ישאלו: למה חסר השם ממון ליצחק? אולי יודיעונו למה חסר מאור עיניו? ואל ידחוונו בקנה של דרש. כי יש לו סוד! ואין לנו לחפש, כי עמקו מחשבות השם ואין כח בדעת האדם להבינם. וכן אחרים אמרו: הנה צאן יש לו, כי רבקה אמרה לו: לך נא אל הצאן. ויתכן שנשאר לו מקנה מעט, גם נכון הוא להיות פירוש: לך נא אל הצאן אל מקום הצאן שהו נמכרות.

Bereshit 25.19-26.5

19 ואלה תולדות יצחק בן-אברהם אברהם הוליד את-יצחק: 20 ויהי יצחק בן-ארבעים שנה בקחתו את-רבקה בת-בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק לד' לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו ד' ותהר רבקה אשתו: 21 ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם-כן למה זה אנכי ותלך לדרש את-ד': 23 ויאמר ד' לה שני גוים [גוים] בבטןך ושני לאמים ממעך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: 25 ויצא הראשון אדמוני פלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחרי-כן יצא אחיו וידו אחוזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן-ששים שנה בלדת אתם: 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: 28 ויאהב יצחק את-עשו פי-ציד בפיו ורבקה אהבת את-יעקב: 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן-השדה והוא עיף: 30 ויאמר עשו אל-יעקב הלעיטני נא מן-האדם האדם הזה כי עיף אנכי על-בן קרא-שמו אדום: 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את-בכרתך לי: 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה-זה לי בכרה: 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את-בכרתו ליעקב: 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את-הבכרה:

26.1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל-אבימלך מלך-פלשתים גררה: 2 וירא אליו ד' ויאמר אל-תירד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך פי-לך ולזרעך אתן את-כל-הארצת האל והקמתי את-השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: 4 והרביתי את-זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל-הארצת האל והתברכו בזרעך כל גווי הארץ: 5 עקב אשר-שמע אברהם בקלי וישמר משמרתיו מצותי חקותי ותורתיו:

Traducción Rabino Marcos Edery z"l

19. Y estos son los eventos¹ de Itshak, hijo de Abraham, Abraham había engendrado a Itshak. 20. Era Itshak de edad de cuarenta años, cuando tomó a Rivkáh hija de Betuel, el arameo - de Paddán-Aram - hermana de Labán, el arameo - para él como esposa. 21. Imploró Itshak a Adonai, frente a su mujer, pues ella era estéril y accedió a él Adonai, y concibió Rivkáh su mujer. 22. Mas los hijos se agitaban en su seno y dijo ella: Si es así, ¿para qué estoy yo? Y ella fué a pedir ante Adonai. 23. Le dijo Adonai a ella: Dos pueblos hay en tu vientre, y dos naciones desde tus entrañas se han de bifurcar; mas una nación será más vigorosa que la otra. Y el mayor servirá al menor. 24. Cumpliéronse sus días para alumbrar y he aquí que había mellizos en su vientre. 25. Salió el primero, rojizo, todo él cual manto de vello, y llamaron su nombre: Hesav. 26. Y después salió su hermano y su mano se asía en el calcañal de Hesav y llamó su nombre: lahacov. E Itshak era de edad de sesenta años cuando ella los tuvo. 27. Crecieron los jóvenes y Hesav se hizo hombre que sabía cazar, hombre de campo; mientras que lahacov era hombre íntegro, morador en tiendas. 28. Amó Itshak a Hesav, pues había caza en su boca; mientras que Rivkáh amaba a lahacov 29. Había cocido lahacov un guiso y vino Hesav del campo y él estaba extenuado. 30. Dijo Hesav a lahacov: Dame de comer — ahora — de lo rojo, el rojo éste, pues estoy extenuado. Por eso llamó su nombre Edom — Rojo. 31. Dijo lahacov: Véndeme — como el día — tu primogenitura, para mí. 32. Dijo Hesav: e aquí que yo voy a morir, y para qué, pues, ha de ser para mí la primogenitura? 33. Dijo lahacov ¡Júramelo, como el día! Y él le juró y vendió su primogenitura a lahacov 34. Y lahacov había dado a Hesav, pan y guiso de lentejas y éste comió y bebió y se levantó y se fué y menospreció Hesav la primogenitura.

1. Sobrevino hambre en el país, además del hambre primera que hubo en los días de Abraham. Y fué Itshak hacia Abimélej, rey de los Pelishtim, a Guerar. 2. Se le apareció Adonai y dijo: No descendas a Egipto, reside en la tierra que Yo habré de indicarte. 3. Peregrina en esta comarca y Yo estaré contigo y te bendeciré; pues a tí y a tu descendencia daré todas las comarcas - éstas - y confirmaré el juramento que había jurado a Abraham, tu padre. 4. Acrecentaré tu descendencia cual estrellas de los cielos y daré a tu descendencia todas las comarcas éstas - y serán bendecidas por tu descendencia todas las naciones de la tierra. 5. Puesto que Abraham ha obedecido Mi mandato: Ha cuidado Mi observancia, Mis mandamientos, Mis leyes y Mis enseñanzas.